

ber og Andelsselskaber til Dels; at Købstæderne faa Lov til at beskatte Filialer; at Købstæderne faa Lov til at beskatte udenbysboende og det endogsaa i en rigeligere Grad, end det nogen Sinde før har været foreslaaet. Alle disse Indrømmelser har Skattekommissionen gjort over for Købstadrepræsentanterne, og det er som sagt ingen Gevinst for Landkommunerne. Men naar vi alligevel kunne gaa med, vil jeg kun derom sige, at vi gaa nødig med, men vi gaa med, fordi vi kunne faa de andre Skattelove gennemførte. Dersom derfor denne Lov skulde betragtes ene for sig selv, vilde jeg absolut stemme imod baade den, som Skattekommissionen har foreslaaet, og endnu mere den, som foreligger her. Men naar vi kunne have Haab om at faa alle 4 Skattelove gennemførte, og Købstadrepræsentanterne ville hjælpe os dertil ved at modtage den udrakte Haand, forekommer det mig, at saa kunne vi gaa med til Skattekommissionens Forslag, skønt jeg som sagt skønner, at Sogneraadene ville faa et ganske overordentlig Besvær derved.

Til Slut skal jeg anføre et Par Bemærkninger vedrørende Regeringsforslaget, særlig set fra Sogneraadets Side. Jeg forstaa nu ikke rigtig, hvad Mening er med de forskellige Terminer, som vi skulle indføre. Jeg ved ikke, om Meningen er, at vi skulle forlade den sædvanlige Skattetermin. Vi lægge nu vor Ligning kort før Nytaar; her er der Tale om at gaa til Maj og Juni Maaned. Jeg vil kun sige, at det er en meget uheldig Tid for Landkommunerne at have det store Arbejde paa. Vi faa derved dette Arbejde lagt hen i den allertravleste Tid, vi have ude paa Landet, og vi ere meget vel fornøjede med at have den væsentligste Del af Sogneraadets Arbejde paa samme Tid som hidtil.

En anden Ting, som ogsaa vil genere Sogneraadene, er den Protokol, som der her er Tale om skal føres for alle Skatteydere. Der skal føres en Protokol, og i den skal der for hver eneste Skatteyder indføres de Grunde, som Sogneraadet har haft til at sætte ham i Skat. Lad mig antage, at der er 400 Skatteydere, og at der er 3 Grunde for hver. Det bliver 1,200 Grunde, som skulle indføres i denne Protokol, og det uanset, om der bliver ført nogen Klage. Jeg tror, at de fleste Sogneraad have været saa praktiske, at de vente med at komme med Grunde, indtil de se, om der kommer nogen Klage. Naar saa først Klagen kommer, finder man nok

paa sine Grunde. Men efter Regeringens Forslag skal enhver Kommune, forinden der kommer nogen Klage — ja selv i Kommuner, hvor der slet ingen Klager kommer, og jeg kender mange saadanne Kommuner, hvor der aldrig kommer Klager, hvor Sogneraadet er saa fortræffeligt, at der, som sagt, aldrig bliver klaget — føre denne Protokol med alle sine Grunde, og det er, synes jeg, at give Sogneraadene, som sandelig i vore Landkommuner have et meget betydeligt Arbejde, et nyt Arbejde, som er omtrent omsonst.

Jeg vil slutte med Ønsket om, at det maa lykkes ved denne Indrømmelse, der er gjort fra vor Side, at faa Købstadrepræsentanterne til at hjælpe os andre med at faa de 4 Skattelove førte igennem.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det er den sidste ærede Taler, som kalder mig frem. Jeg maa sige, at jeg ikke ret godt kan høre paa, at denne Kommuneskattelev skulde være saa overordentlig ugunstig for Kjøbenhavn og Købstæderne, at det er et stort Offer, der bringes fra Landet, fra Landkommunernes og Landrepræsentanternes Side, naar de gaa med dertil, og at det er af ren og skær Medlidenhed med vore danske Købstæder, naar man opfylder deres mangeaarige Ønske ved denne Lejlighed — vel at mærke, samtidig med, at man søger at føre en Statsindtægts- og Formueskat igennem paa mellem 8 og 9 Millioner Kr. og et aarligt Tilskud fra Statskassen af over 3 Millioner Kr. til væsentlig Fordel for Landkommunerne. Det synes jeg dog er at gaa Kjøbenhavn og Købstæderne lovligt nær, og jeg vil derfor udtale, og er rede til paa et hvilket som helst Punkt at bevise, at den Kommuneskattelev, som Regeringens Forslag indeholder, og den, som Skattekommissionens foreslaar, begge opfylder samtlige de Ønsker, som fra Landkommunernes Side i en Række Aar ere nærede og fremsatte, og som ikke have kunnet føres igennem her paa Rigsdagen. Der vil derved blive opfyldt Krav, om hvis Berettigelse der er fremsat meget begrundet Tvivl — paa samme Tid som man opfylder Krav fra Købstædernes Side, om hvis Berettigelse der ingen Sinde er fremsat nogen Tvivl. Jeg vil kun sige det, at paa et hvilket som helst Punkt vil jeg kunne eftervise, i hvilket Omfang saavel denne Kommuneskattelev som den anden, der kommer til at foreligge for dette høje Ting om kort Tid, er gunstig for Landdistrikterne. Loven om Kommuneskat kunde meget godt staa